

Susamel beretter om tempeldisiplin på Debattsonen, kaller det ”en forkynnelse.”□ Det går en klar skillelinje mellom det som beskrives som ”tempeldisiplin” og det jeg oppfatter som den disiplinen som kan være nyttig på sjamanveien.

Dette er en drøm om frihet og kunnskap, en drøm innlagt i alle. Drømmen finnes i naturen, mytene og sinnet, og det er bare for oss å våkne, for alle forutsetningene har vi. Oppvåkningen skjer, om vi vil det eller ei, for oppvåkningen er skapelsens plan og hensikt.

Slik drømmer jeg om sjamanismen. Slik drømmer jeg videre.

Det er ikke noe som er fastlagt og bestemt for den som går på denne veien, egentlig ingen ritualer, ingen symboler, ingen påkallelser og ingen faste bønner. Alle som vil på denne veien kommer i rett tid, og den rette tiden er når vedkommende ankommer. Innsikt, kjærlighet og moralsk hjertelag vokser underveis, som om det blir gitt en innenfra, og ikke gjennom ytre disiplin

Fjas og avsporinger er ikke fjas og avsporinger. Selv nonsens kan romme høye belæring. Latter kan åpne for stor frihet, som plumphet kan sende stemningen ned og disiplin på gal måte sperrer inne allerede frosne og innesperrede sjeler.

Ingen som går inn i sjamansirkelen vet hva som skal og vil skje skje der. Ingen har bestemt noe program. Den store viljen styrer. Det ukjente er regissøren for det som skal skje. Når sirkelen tar til settes programmet i gang. Forestillingen kan begynne.

Ikke noen sies som ikke er en del av seremonien, men ingen vet hva som kommer til å bli sagt. Jeg som sjaman vet det ikke. Du vet det heller ikke. Hvordan kan vi vite noe av det ukjente, som likevel er kjent, alt det vi vet uten å vite, før vi er nådd dit at vi ikke trenger å tvile lenger? Ikke trenger uvitenheten lenger?

Om kraften virkelig kommer inn i deg i en sirkel, er det ikke lett å sitte i asana eller å stå stille rett opp og ned.

Ja visst kan det være god trening i å sitte rett og å stå avspent og å danse i takt. Mn når kraften kommer gjennom en eller flere, brytes dette, for ensrettethet er bare godt som en begynnelse. Da kan det være at den som bryter, åpner veien for kraften ikke vbare for seg selv, men på vegne av alle.

Det er for sjelden at naturens helbredende kraften kommer inn i et menneske og fyller det, uansett. De fleste har for mye i seg som må ut først. Dessuten rører en frykt for emosjonell frihet, som gjør at folk holder igjen. Er det redselen for galskapen???

Det trengs en avspent vilje for å oppnå sunn ekstase. Det avspente aspektet i viljen omfavner frykten og transformerer den, viljens oppgave er å våge. Sammen kan det skape rett forståelse av veien.

Mange sjamanvisjoner er først og fremst følelsesmessig utlevelse, det å tømme seg for

emosjonelle reaksjoner, og må forstås som det og som et viktig skritt på veien mot visdommen.

Susamel kan gjerne drive med tempeldisiplin som en "selskapslek". Men et slik regime gir ikke rom for det viktigste som kan skje på sjamanveien, nemlig den store transformasjonen, den som ikke har regler og grenser.

Trenger "høye kunster" disiplin, slik Susamel hevder?

Javisst, kjærlighetens disiplin, forelskelsens disiplin, men ikke pålagt av andre. Ikke disiplin som påbud. Slett ikke som forbud. Ikke disiplin som makt over andre. Vi trenger selvdisciplin. Vi trenger fokus. Og vilje til å følge fokus. Og først og fremst hjerterom.

All bør gjøre hjemmeleksene. Det er noe annet.

Mysteriet stiller ingen krav om disiplin. Snarere trenger vi å gi slipp, komme ut av ytre disiplin og andre slike aspirasjoner, komme ut av våre reaksjoner, til gripende erfaringer, fordypende dykk, levende stillhet, selvforståelse, det å ha kjærlighet for seg selv og tillit til seg selv, og ikke gi sjelen, kraften og friheten til sjefen, føreren eller sjamanen.

Så altfor legg fører disiplin i en slik forstand til mer ufrihet enn virkelig frihet. Dessverre er det slik at tilhørighetens pris er ufrihet.

Det er gunstig på sjamanveien å være fylt av en forlokkende blanding av forelskelse, nysgjerrighet, forståelse og (vel)vilje.

Er sjamanisme da en høyspent kraft?

Nei. For øvrig tror jeg ikke på det som kan betegnes som en høyspent kraft.

Kraft fra naturen er ikke høyspent kraft.

Det er naturgitt kraft, naturbetingede prosesser, en speiling av kosmos, en lading fra det vi kaller det hellige, som er det mest avslappede. For å erfare dette trenger man først og fremst avspenning. Avspenning må læres.

Hva så med ekstase, som i ytre forstand kan sees på som det motsatte av avspenning?

Ekstase er først og fremst avspenning. Avspenning av forsvar så vi kan kjenne på det indre trykket, det som er der hele tiden, men som de fleste er for spente og lukkede og innemurte til å kjenne.

I den tilstanden kan det som befinner seg nedsnedd dypere i psyken smelte og komme ut.

Gjennom slik ekstase når man dypere inn i psyken og transformasjonsprosessen. Det skaper frihet fra spenninger, tankemønstre, aggresjon og frykt.

Når sirkelens omkrets forandre seg, forflytter også sirkelens sentrum og balansepunkt seg. Man kan finne en annen balanse. Og få ny innsikt.

Det er kunsten. Den er ikke lett. Det vet alle som prøver å leve med en åpen dør mot mysteriet. Men som barn gjorde vi det hele tiden.

På to minutter kan de fleste barn gjøre mer fantastiske trommereiser...det en voksen kan bruke dager og uker på å åpne. Den lengste veien å gå kan være distansen fra hodet til hjertet.

Disiplin i sjamanismen er en helt annen historie enn den tempeldisiplinen som Susamel beskriver.

Den består av trofasthet mot den opprinnelige visjonen. Det næres av trofasthet mot visdommen. Det drives videre av forelskelsen i frihetens mulighet. Til sammen skapes medfølelse med alt liv, fordi alt har sjel.

Slik disiplin trenger man for å gjøre sitt beste, sitt beste etter egne evner og egen personlighet, sitt beste for for fellesskapet, for naturen og for verdensveven.

Ved å glemme seg selv, glemme regler, disiplin og ritualer kan det skje. Det skjer av seg selv. Det skjer uten anstrengelse. Det gis oss, som en gave.

Susamels tempeldisiplin passer ikke med sjamansirkelen. Forkynnelsen åpner ikke døren til sjamanvisdommen.

Sorry Susamel.

Ailo Gaup